

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXV.

September -

Október 2022

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 9-10

Škola

Návrat do škôl je téma, ktorá sa týka hlavne našich žiakov, študentov, ale aj rodičov či učiteľov. Pre niekoho je to návrat radostný, niekto možno s nechutťou vykročí v ústrety životnej nutnosti. Nebolo tomu tak vždy. Školský systém sa vyvíjal a prázdniny boli spojené so sviatkami, najčastejšie náboženskými. Tak isto prázdniny mali pokrývať čas, kedy deti mali pomáhať rodičom pri zbere úrody. Súčasťou školského systému bola aj tzv. nedeľná škola, ktorá rozširovala obzory a jej neodmysliteľnou časťou boli témy týkajúce sa viery a náboženstva. Zaujímavosťou je, že nedeľné školy navštevovali hlavne dospelí. V dnešnom vzdelávacom systéme získame vzdelanie a až na pár povolaní, pri ktorých hovoríme

o neustálom vzdelávaní, školu považujeme za minulosť.

Tzv. Ježišov misijný rozkaz v Matúšovom evanjeliu nabáda učeníkov, aby išli, krstili všetky národy a naučili ich zachovávať všetko, čo im on odovzdal. Všetci sme teda neustále volaní k tomu, aby sme svoju vieru prehlbovali aj novými informáciami a snažili sa rozširovať svoje obzory. V dobe, keď máme po ruke množstvo dobrých a kvalitných zdrojov je to jednoduchšie ako kedykoľvek predtým. Začína sa školský rok, no bez ohľadu na vek sme všetci žiakmi v Ježišovej škole. Dochádzka je dobrovoľná. Či chceme spraviť krok smerom k nemu je len na nás.

Milan Cehlárik, administrátor

Liturgické okienko

Úkon kajúcnosti

Pokračujúc v pohľade na liturgické gestá sv. omše prichádzame hneď po úvodnom prežehnaní k úkonu kajúcnosti. Úkon kajúcnosti bol zavedený len nedávno. Existoval vždy, ale predtým mal súkromnú formu. Kňaz ho vykonával spolu s posluhujúcimi, s miništrantom, ale bez výrazného zapojenia veriaceho ľudu. Dnes sa, naopak, koná nahlas a zapájajú sa doň všetci. Tento úkon kajúcnosti má biblický základ: v Jak 5, 16 sa hovorí: „*Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste ozdraveli.*“ Tento úryvok preberá aj Didaché práve v kontexte eucharistického slávenia: „*Vyznávajte jedni druhým svoje hriechy a modlite sa jedni za druhých, aby vaša obeta bola čistá.*“ Priznávame, že pred Bohom sme všetci hriešnici a aj toto vytvára spoločenstvo. Zhromaždenie nie je rozdelené na spravodlivých a hriešnikov – pred Božou tvárou sme hriešnikmi všetci. Tento moment ticha je kajúcný moment vo vlastnom zmysle slova: každý si uzná, že je hriešnik. Nie je potrebné v tej chvíli spomenúť si na úplne všetky svoje hriechy, skôr si vzbudiť ľútosť na tým, že sme ich spáchali. Súčasťou tohto úkonu je gesto – bitie sa do

pfs. Bite do pfs sa od počiatku v kresťanstve pokladalo za prejav pokánia, keďže srdce sa považuje od dávna za sídlo vôle a citu. Preto, keď sa človek bje v prsia, naznačuje ako mýtnik v chráme (Lk 18,13) alebo ako zástupy, ktoré videli ukrižovanie (Lk 23,48), že si uvedomuje svoj hriech, verejne ho vyznáva a z celého srdca ľutuje. Na iných miestach v liturgii toto gesto nemá zmysel ani opodstatnenie!! Po vyznaní nasleduje všeobecné rozžrešenie. Ťažké hriechy, ktoré vylučujú z cirkevného spoločenstva a ktoré uvádzajú do rozporu s komunitou, musia byť vyznané a uzmierené vo sviatosti zmierenia. Ale všedné hriechy, menšie nedostatky, ktoré nastali z nepozornosti a niekedy sú takmer neodvratné, sú týmto úkonom kajúcnosti odpustené. Sviatosť zmierenia zostáva nenahraditeľná v prípade ťažkého hriechu.

Milan Cehlárik, administrátor

Sv. Matka Tereza

„Človek nežije iba z lásky, ktorú prijíma, ale hlavne z tej, ktorú daruje.“

(Matka Tereza)

Rádová sestra, albánskeho pôvodu. Občianske meno Agues. Otec zomrel keď mala 8 rokov. Vyrastala so svojou matkou, sestrou Age a bratom Lare-som. K viere ju priviedli rodičia, ale významnú úlohu zohrali juhoslovan-skí jezuiti, počas štúdia na gymnáziu. Už ako dvanásťročná sa dozvedela o misionároch v Indii. Veľmi túžila po misiách, ale nechcela byť rehoľníč-kou. Bol to však jediný spôsob ako sa dostať do Indie. 29. novembra 1928 odišla do kláštora Loreto v Dubline a odtiaľ do Indie. Zložila sľub novicky a prijala meno Tereza. Stala sa učiteľ-kou zemepisu a dejepisu. Učila v Kalkate a zároveň študovala, aby získala magisterský titul. 24. mája 1937 zložila večné sľuby. Postupom času sa politická situácia v Kalkate zhoršova-la a po menších vzburách medzi hin-duistami a moslimami, vypukla 16. augusta 1946 posledná, ktorá bola najkrutejšia. Trpeli hlavne najchudob-nejší. Začala uvažovať o svojom ži-vote a ďalšej ceste. Odišla na duchovné cvičenia, aby si ujasnila svoje povolanie. Pri odchode na stanici sa ocitla medzi chudobnými. Videla veľkú biedu, hlad a utrpenie. Jeden z nich ju prosil, kričal o pomoc. Jeho nárek jej počas duchovných cvičení stále rezono-val v ušiach. Keď sa vrátila do Kalkaty, bola rozhodnutá. V januári 1948 požiadala o povolenie žiť mimo kláštor a pracovať v chudobných štvr-

tiach. V auguste odišla z rehole Lore-tániek a obliekla si biele sári s belasým okrajom a krížom na ramene. Odišla na 3 mesiace na ošetrovateľský kurz. V auguste 1948 otvorila prvú školu v chudobnej časti. V októbri 1950 bola schválená nová Kongregá-cia misionárov lásky. K rehoľným sľubom (chudoba, čistota, poslušnosť) pridala štvrtý sľub: poskytovať horlivú a dobrovoľnú službu tým najchu-dobnejším z chudobných. V priebehu 15 rokov sa práca sestier rozšírila po celej Indii. Starali sa nielen o chorých a zomierajúcich, ale aj o opustené deti. Napriek všetkým problémom, ktoré mala s úradníkmi alebo aj sa-motnými obyvateľmi mesta, si po-stupne získavala úctu, obdiv s rešpekt. Prvý dom mimo Indie bol založený vo Venezuele v roku 1965. Neskôr v roku 1968 v Ríme, Afrike a Tanzánii. Počet sestier stále stúpал. Misionárky lásky sa dostali postupne do celého sveta. Dokonca aj do komunistických krajín. Nikdy sa to nepodarilo v Číne. V roku 1985 otvorila „Dar lásky“ v New Yor-ku. Bol to prvý dom pre ľudí chorých na AIDS. Koncom 80-tych rokov Matka Terasa ochorela. Napriek chorobe stále cestovala, aby pomáhala pri otváraní domovov. V roku 1997 mala Kongregácia okolo 4000 členiek, 600 domovov v 123 krajinách sveta. Zomrela 5. septembra 1997 v materskom domove v Kalkate. Ján Pavol II. ju 19. októbra 2003 blahore-čil a pápež František 4. septembra 2016 vyhlásil za svätú. Bola tiež nosi-teľkou Nobelovej ceny za mier. Matka

Tereza, malá, útla žena s veľkým srdcom na dlani.

„Boh je priateľom mlčania. Všimnite si, že príroda, stromy, rastliny a kvety rastú v tichu. Všimnite si, ako sa nebo, slnko a mesiac nečujne pohybujú. Aj my potrebujeme byť ticho, aby sme sa mohli dotknúť duše.“ (Matka Tereza)

A.I.

Farská púť do Skalného sanktuária Božieho milosrdenstva na hore Butkov.

Už po tretí krát sme z našej farnosti putovali na horu Butkov. O tom, že toto najmladšie pútnické miesto je v našej farnosti veľmi obľúbené svedčí fakt, že od vyhlásenia púte sa miesta v autobuse zaplnili za pár dní. Stále bol však záujem, ľudia sa prihlasovali ako náhradníci, preto sa tri mladé rodiny rozhodli, že pôjdu autom, aby sa púte mohol zúčastniť čo najväčší počet far-

níkov. Stretli sme sa všetci na parkovisku pod chatou Muflónka a začali výstup na horu. Mladí sa opäť obetovali a niesli nahor všetko potrebné pre svätú omšu, kvety a niektorí ešte aj svoje malé deti. Počas výstupu sme spolu so sestrou Faustínou uvažovali nad utrpením Pána Ježiša, ktoré prežíval na krížovej ceste, aj nad našimi krížmi. Popritom sme obdivovali, čo všetko na hore pribudlo, od našej ostatnej púte, ktorá bola pred pandemiou. Veriaci z celého Slovenska sa snažia horu skrásliť. Na začiatku krížovej cesty bol postavený drevený kríž s typickou detvianskou výzdobou, okolie bolo veľmi citlivo upravené výsadbou, ktorá splývala s okolitou krajinou. Za naše rodiny sme sa pomodlili pri súsoší svätej rodiny, aby v nich stále bola viera a láska, potom sme prešli Bránou rodiny a zazvonili na zvonec na bráne. Po príchode na horu sme sa vo svätej omši modlili za našu farnosť, po svätej omši sme zaspievali pri kríži pútnické piesne a presunuli sme sa k soche Panny Márie, kde sme sa spoločne pomodlili posvätný ruženec. Po modlitbe ruženca sa pri nás zastavil na pár slov pán Anton Barčík, riaditeľ Považskej cementárne v Ladcoch, ktorý dal celý areál vybudovať a chodí tam takmer denne kontrolovať, či je všetko v poriadku. Potom sme si ešte kúpili nejaké spomienkové predmety, poklonili sa relikviám viac ako sto svätých a blahoslavených, pokochali sme sa krásnym výhľadom a pobrali sme sa na cestu domov. Na záver sa chcem poďakovať Macke

Tomašovičovej za organizáciu púte, pánovi farárovi, že s nami putoval, modlil sa s nami a odslúžil svätú omšu a všetkým pútnikom, ktorí sa púte zúčastnili.

Eva Tomková

História Skalného sanktu- ária Božieho milosrdenstva na hore Butkov

Myšlienka vybudovať toto pútnické miesto vznikla v roku 2012. Pri jej zrode bol páter Ellias Vella, ktorý v rámci seminára v Trenčíne navštívil 11. etáž lomu. Prítomný bol aj pán Anton Barčík, riaditeľ Považskej cementárne v Ladcoch a pani Sue Farrugia, osoba mimoriadnych duchovných darov, ktorá počas modlitby a požehnania dostala vnuknutie, ktoré viac krát opakovala: “Postavte na tejto hore kríž!” Po roku, na sviatok povýšenia Svätého kríža, za účasti 10 kňazov a 150 veriacich bol kríž na hore Butkov požehnaný. Meria 12 metrov, sú v ňom umiestnené vzácne relikvie dreva Svätého kríža a kamienok z Golgoty. Homíliu predniesol páter Ellias Vella. Ďalší rok na podnet veriacich z Poľska bol postavený pamätník Jána Pav-

la II., ktorý v mladosti pracoval v kameňolome. Pri požehnaní pamätníka bol prítomný krakovský arcibiskup Stanislaw kardinál Dziwisz, 30 kňazov zo Slovenska a Poľska a asi 1000 veriacich. Do troch mesiacov pribudol aj pamätník svätej Faustíny. Vo Svätom roku milosrdenstva, v roku 2016 bola požehnaná kaplnka Božieho milosrdenstva. V tom istom roku bola požehnaná aj krížová cesta. Jej výstavba trvala 1,5 roka. Socha Panny Márie bola požehnaná v roku 2017. Jej autorom je akademický sochár Vladimír Višváder z Bratislavy. Je to najväčšia socha Panny Márie na Slovensku. V ďalších rokoch pribudla zvonica Jána Pavla II., zvon uliali otec a syn Trvalovci zo Žarnovice. Brána rodiny je prácou kamenárov z Oravy a kováčov zo Šariša. Socha Zmŕtvychstalého Krista je dielom sochára Mészároša zo Slovenského Grobu. V roku svätého Jozefa (2021) bola v Sanktuáriu požehnaná bronzová socha svätého Jozefa s malým Ježiškom. Autorom je akademický sochár Peter Sojka.

Spracované podľa www.krizbutkov.sk

Eva Tomková

Farský prázdninový tábor

V dňoch od 18. do 22. júla sa v našej farnosti uskutočnil prvý, skúšobný ročník akcie s názvom farský prázdninový tábor. Spolu s organizátormi sme vytvorili tridsaťčlenný kolektív. Animátorský tím tvorilo osem šikovných birmovancov, tábora sa zúčastnilo sedemnást' detí a na organizáciu a

priebeh dohliadalo päť dospelých vrátna pána farára. Hlavnou základňou celej akcie bola fara, kde prebiehala prevažná časť programu, taktiež aj stravovanie.

Na čo bol zameraný náš farský tábor?

Hlavným mottom, ktoré nás sprevádzalo počas celého týždňa bolo: „Boží bojovníci vo výcviku.“ Prostredníctvom každodenných katechéz a aktivít sme sa spoločne snažili deťom lepšie priblížiť obraz Božieho kráľovstva. Jedna z katechéz bola špeciálne zameraná na vyzdvihnutie osobitného miesta starších v Božom kráľovstve, ktorí po ukončení tábora 24.7. oslavovali svoj druhý svetový deň.

Ako tábor prebiehal?

Každé ráno s výnimkou pondelka a piatku sme sa stretli o 9.30 na fare. Deň sme začali krátkou modlitbou a čítaním evanjelia. Nasledovala rozcvička, po ktorej sme sa venovali pripravenému

programu. Prvý deň boli deti rozdelené do dvoch skupín a každej skupine boli pridelení animátori. Hlavným programom bol výlet na slepý vrch v Dolných Orešanoch, počas ktorého sme sa navzájom v rámci skupín, ale aj všetci spoločne zoznamovali. Počas cesty na vrch si deti spolu so svojimi animátormi vymýšľali názov ich skupiny (Máriine deti a Anjelski rytieri). Keď sme dorazili do cieľa, čakal nás menší oddych a prvá katechéza týždňa zameraná na otázku: Kde je Božie kráľovstvo?, spojená s aktivitou a piesňou. Po príchode naspäť na našu základňu sme si vyrobili papierových panáčikov, na ktorých sme v priebehu týždňa písali ostatným zúčastneným dobré vlastnosti, ktoré sme si na nich všimli (Panáčikov si deti na konci tábora odnášali so sebou). Bolo veľmi krásne vidieť šťastné výrazy detí, keď si našli toľko dobrých vlastností na svojej postavičke.

Aktivita bola zameraná hlavne na to, aby sme sa viac snažili všimnúť si hlavne to dobré na druhom človeku. Hlavným programom dňa v utorok bolo hľadanie pokladu (Svätého písma a Ruženca). Táto aktivita bola zameraná na vzájomnú spoluprácu, spojená s rôznymi hádankami, dopĺňovačkami, rébusmi a tiež aj športovými aktivitami. Pri katechéze sme sa potom venovali téme Svätého ruženca a otázke: Kto je môj kráľ? a kráľovná? Okrem iného bola vyhlásená aj kráľovská pošta, prostredníctvom ktorej sme si zvyšok tábora posielali správy. V stredu sme si spestrili program menším výletom k Poľnického krížu. Naša katechéza bola tentokrát spojená s modlitbou Otče náš a jej vysvetlením a uplatnením v praxi. Naučili sme sa opäť novú pieseň: My sme deti, čo chvália Boha, ktorú sme spolu s predchádzajúcou piesňou v piatok spievali na večernej svätej omši. Celý štvrtok bol venovaný aktivitám ku dňu úcty k starším. V tvorivých dielnach sme vyrábali darčeky, ktorými sme v nedeľu po svätej omši potešili našich starých rodičov. Okrem tvorivej časti programu nás po obede čakal desaťboj s rozmanitými športovými disciplínami od prekážkových dráh cez disciplíny rozvíjajúce spoluprácu v kolektíve až po skupinové tance. Voľné chvíle sme si vyplnili či už spoločenskými hrami, alebo pohybovými aktivitami. V piatok, záverečný deň, bola katechéza zameraná na tajomstvá liturgie, preto si pán farár okrem iného pripravil pre deti hru s nápovedami a hádankami. Ak nápovedu rozlúštili, priviedla na ich na určité miesto v kostole, kde ich čakala časť

skladačky. Po nájdení všetkých častí deti rébus poskladali a našli odpoveď: Ježiš je kráľ. Ako inak, za úspešné vypracovanie bola pre nich pripravená aj sladká odmena. Po príchode na faru nás ako posledná aktivita čakala prezentácia o liturgických predmetoch a ich využití. Ako záver programu nasledovalo vyhodnotenie celého týždňa. Z nášho pohľadu bol tento tábor novou obohacujúcou skúsenosťou, ktorá nielen deti, ale aj nás naučila súdržnosti a vzájomnej spolupráci. Veľmi nás teší, že sme mohli byť súčasťou takéhoto úžasného projektu a určite budeme radi, ak si to budeme môcť ešte zopakovať. Aj keď občas nastali ťažšie situácie, Pán Boh nás sprevádzal na našej ceste a spolu s ním sme to úspešne zvládli. Spoznali sme kopec nových detských kamarátov a mnoho dobrosrdečných ľudí. Bohu vďaka

Animátori :)

Prehliadka speváckych zborov: Cyrilo – metodské dni

Pri príležitosti osláv príchodu svätých Cyrila a Metoda na naše územie organizuje Malokarpatské osvetové stredisko v Modre (MOS) v spolupráci s Bratislavským samosprávnym krajom (BSK) každoročne 5. júla koncert - prehliadku speváckych zborov nazvanú Cyrilometodské dni. Koncert sa koná v niektorom z kostolov v rámci bratislavského regiónu. Náš Suchovský spevácky zbor sa týchto prehliadok zúčastňuje takmer

pravidelne a pokračuje ešte z čias, keď zbor viedol pán dirigent Zefirín Hečko. V tomto roku bol zorganizovaný už jeho XXVI. ročník a konal sa vo Farskom kostole sv. Mikuláša v Tomášove. Organizátormi okrem MOS a BSK bola Obec Tomášov pod vedením jej starostu pána Ing. Istvána Pomichala, PhD. a Rímskokatolícky farský úrad v Tomášove zastúpený pánom farárom Mons. Mgr. Jozefom Adamkovičom. Po úvodných slovách konferencierky programu, pracovníčky MOS pani Dariny Mladenovovej privítal všetkých zúčastnených na podujatí aj pán farár Jozef Adamkovič. Koncert sa začal vystúpením ženského speváckeho zboru Stupavská Nevädza s jej dirigentom Tomášom Šelcom. Po nej člen nášho speváckeho zboru Mário Matula zarecitoval Proglas čiže Predslov k staroslovienskemu prekladu svätého Evanjelia od Konštantína Filozofa, v preklade Eugena Paulinyho do slovenčiny a jeho prebásnení Viliamom Turčánym. Nasledovalo vystúpenie Suchovského speváckeho zboru s dirigentkou Alenou Baranovičovou, sóla zaspievali naši výborní speváci Alenka Marhavá a Jozef Hečko. V programe sa ďalej predstavil komorný Spevácky zbor Stella Senec pod vedením jeho dirigenta a operného speváka Tomáša Šelca, ktorý zaspieval krásne barytónové sóla. Na koncerte mal vystúpiť aj miešaný spevácky zbor CANTUS z Bratislavy, avšak zo zdravotných dôvodov musel svoju účasť odrieknuť. Všetci účinkujúci boli za svoje vý-

kony odmenení od poslucháčov dlhým potleskom. V závere koncertu vystúpila so svojím programom hostka podujatia - známa slovenská operná speváčka, sopranistka Lenka Máčiková, ktorá za svoj jedinečný umelecký prejav zožala od obecenstva veľký potlesk postojáčky. Hudobne ju sprevádzala na organe Klaudia Kosmeľová. Po skončení koncertu sa organizátori poďakovali účinkujúcim za ich vystúpenie a odovzdali im kytice a malé spomienkové darččky. Starosta obce Tomášov pán Pomichal pozval všetkých účinkujúcich na spoločné stretnutie spojené s občerstvením do miestneho kultúrneho domu. Chceli by sme sa aj touto cestou v mene Suchovského speváckeho zboru poďakovať organizátorom za pozvanie na toto krásne podujatie, na ktorom sme spoločne a príjemne strávili sviatočné popoludnie na oslavu našich vierozvestcov svätých Cyrila a Metoda a zostanú nám na to pekné spomienky.

Alena Baranovičová

Poznávací zájazd seniorov 24. - 26. mája 2022

Združenie dôchodcov v Suchej nad Parnou zabezpečuje pre svojich členov každoročne poznávací zájazd. Dva roky kvôli epidemiologickej situácii sa poznávacie zájazdy nekonali. Tento rok nám podmienky umožnili uskutočniť poznávací zájazd na Oravu. Cestou sme navštívili Trenčín. Tí odvážnejší išli aj na Trenčiansky hrad.

Pozreli si „Dolné nádvorie, Studňu lásky, Kasáreň, Hladomorňu, Matúšovu vežu, Panskú kaplnku, Letnú vežu". Pekný pohľad bol z veže hradu na mesto Trenčín. Ostatní si mohli pozrieť centrum Trenčína, pekné námestie, Katov dom, Farské schody, Kostol narodenia Panny Márie, Synagógu, ... Naša cesta pokračovala do Terchovej. Je to turistická oblasť Malej Fatry. Každoročne sa koná kultúrny festival Jánošíkove dni. Vo Vratnej doline je stredisko letnej a zimnej turistiky. V obci je kostol sv. Cyrila a Metoda. Kostol zasvätený prvým slovanským vierozvestcom, patrónom Európy, Terchovský drevený betlehem. Legenda slovenský zbojník Juraj Jánošík (25.1.1688). Terchovčania svojmu rodákovi postavili monumentálny pamätník. Atrakciou pre deti aj dospelých je Terchovský vláčik, ktorí nás previezol po Vratnej doline, Štefanovej okolo tiesňav a Bieleho potoka. Celou cestou nám ukazoval a zaujímavovo rozprával veľmi dobrý sprievodca. Nad obcou Terchová pribudla 30 m vysoká rozhľadňa Terchovské srdce. Po krásnom dni sme sa po 17 hod. vydali na Oravu, kde sme mali zabezpečené ubytovanie. Nasledujúci deň naša cesta smerovala do obce Klin, kde je socha Ježiša Krista vysoká 9,5 m, rozpätie rúk 7 m. Je zatiaľ treťou kópiou slávnej brazílskej sochy vo svete. Pod sochou je vybudovaná kalvária s kaplnkou a zastaveniami krížovej cesty, kde sme sa pomodlili. Po obede sme absolvovali okružnú plavbu loďou „Slanica,, so zástavkou a prehliadkou Slanického

ostrova, kostola, kalvárie, galérie - ľudová plastika, maľba a história zatopených obcí. Vrátili sme sa na ubytovňu, kde sme spoločne strávili zvyšok dňa. Tretí deň sme pokračovali smerom domov. Navštívili sme Oravskú Lesnú, ktorá leží v najstudsenejšej slov. doline. Jednou z mála zachovaných úzkorozchodných úvraťových železníc na svete je unikátnou technickou pamiatkou. Vyhlídkovú jazdu sme začali zo stanice „Tanečník" usadili sme sa do panoramatických vozňov, ktoré ťahá motorová lokomotíva. Na vrcholovej stanici sedlo Beskyd sme mali prestávku, počas ktorej sme niektorí vystúpili na vyhlídkovú vežu. Celá trasa s prestávkou dlhá 7 km trvala 1h

10min. Chránená krajinná oblasť Kysuce – časť Vychylovka je skanzen, nachádza sa v krásnom tichom horskom prostredí na Kysuciach. Je tu až 34 presunutých stavieb, hospodárske budovy, krčma z Korne, mlyny, murovaná kaplnka zo Zborova nad Bystricou a iné. Obdivovali sme históriu Kysúc a okolitej prírody. Poslednou zástavkou bola Stará Bystrica. Je tu prvý orloj a zároveň najväčšia drevná socha na Slovensku. Odbíja celú hodinu, videli sme nevšednú promenádu apoštolov. Srdcom orloja je tzv. astroláb - astronomické hodiny, považovaný ako jeden z najpresnejších na svete. Vo večerných hodinách sme sa šťastne vrátili domov. Myslím si, že poznávací zájazd splnil naše očakávania. Zájazd sa uskutočnil aj s finančnou pomocou obecného úradu. Ďakujem starostovi obce Ing. Martiniovi Glončákovi, Obecnému zastupiteľstvu v Suchej nad Parnou za poskytnutú dotáciu z rozpočtu obce, ktorá bude použitá na činnosť Združenia dôchodcov v Suchej nad Parnou na celý rok 2022.

František Oboril predseda združenia

Morava je krásna zem...

Suchovský spevácky zbor si tento rok naplánoval zájazd spojený so speváckym sústredením do „moravských zemí“. Už tradične okrem členov zboru boli s nami aj rodinní príslušníci a naši priatelia. Spolu 51 ľudí. Tri dni v krásnom prostredí, so zaujímavým programom, sme si užili najviac ako sa len dalo. Prvý deň sme navštívili Slavkov u Brna, prezreli sme si zámok a dominanty mesta Brno so sprievodkyňou. Unavených nás čakalo ubytovanie v blízkosti jaskyne Macocha v hoteli Skalní Mlýn, oddych a osobné voľno. Na druhý deň hneď po raňajkách niektorí pešo, ostatní vláčikom vyrazili do Punkevních jaskýň a priepasti Macocha. Bol zážitok plaviť sa loďkou 138 m pod zemou, jazierkom s hĺbkou 49 m a obdivovať nádhernú kvapľovú výzdobu. Po obede nás čakala exkurzia do pivovaru Černá Hora s ochutnávkou piva. Na tú sa najviac tešili naši chlapi. Sobotný večer sme venovali nácviku piesní, po skončení sme si zaspievali s doprovodom harmoniky a huslí slovenské i moravské piesne. V nedeľu - tretí deň nášho zájazdu - zbor účinkoval na sv.

omši v pútnickom mieste Křtiny, v Bazilike zasvätej Menu Panny Márie. Srdečne nás privítal vikár farnosti Metoděj Ján Lajčák, pochádzajúci zo Slovenska. Po skončení sv. omše sme ešte zaspievali niekoľko piesní, ktoré boli odmenené veľkým potleskom. Nasledoval odchod do Lednic, prehliadka zámku, nádherného parku a Minaretu - jediným v Českej republike. A potom už plný zážitkov len odchod domov na Slovensko. Vďaka Alenke Lastovickovej – predsedníčke Suchovského speváckeho zboru za zorganizovanie pekného výletu a všetkým, ktorí s nami zdieľali tri dni na Morave.

H.T.

Júl a august v našej farnosti

krsty:

- * Michal Kulich, Košolná
- * Alexandra Dvoráková, Suchá
- * Marko Kadlec, Zvončín
- * Oskar Sokolovský, Trnava
- * Mathias Rogel, Suchá
- * Skylar Rose Godwin, Kirdfort
- * Nina Baránková, Trnava
- * Matej Ozogán, Trnava
- * Timea Ščasnovičová, Košolná
- * Kristína Kasanická, Suchá
- * William Krescanko, Košolná

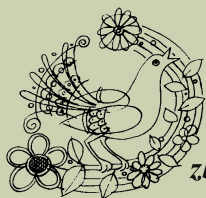
sobáše:

Rory Paul Ferguson a Lenka Marhavá

pohreby:

- + Anton Fandel, Suchá, 88 r.
- + Štefánia Šajdová, Suchá, 92 r.
- + František Benovič, Suchá, 88 r.
- + Ján Kuracina, Zvončín, 73 r.

P o z v á n k a

Suchovský spevácky zbor Vás všetkých srdečne pozýva osláviť 50. výročie založenia Suchovského speváckeho zboru.

Za 50 rokov účinkovania pod'akujeme pri sv. omši v nedeľu 9. októbra 2022 o 10.30 hod.

Koncert sa uskutoční v sobotu 22.októbra 2022 vo farskom kostole sv. Martina v Suchej nad Parnou o 15.00 hod.

Farské oznamy

Bohoslužby na september a október 2022

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'ňa: v Suchej 7:30 a 10:30, Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s plat-
nosťou na nedel'ňu)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v nedel'ňu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši

Sviatky a významné dni v septembri a októbri 2022:

8. september – rekolekcia kňazov
Trnavského dekanátu

11. september – Hody v Košolnej
(Povýšenie sv. Kríža)

15. september – Panny Márie, patrónky
Slovenska, slávnosť

*„Kto nikdy nerozjíma, je ako človek,
ktorý sa nikdy nepozrie do zrkadla. Ani
nevie, či je upravený, a takto ide medzi
ľuďi.“*

Sv. páter Pio

Úmysly Apoštolátu modlitby na september 2022

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby všetky krajiny sveta vo svojom právnom poriadku zrušili trest smrti, ktorý je útokom na ľudskú dôstojnosť.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby sme na príhovor Sedembolestnej Panny Márie dokázali aj učiť' v škole aj nasledovať' v živote jej príklad pokory a podriadenosti Božej vôli.

Úmysly Apoštolátu modlitby na október 2022

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby bola Cirkev stále verná evanjeliu, aby ho odvážne ohlasovala a tak sa stávala solidárnejšou, bratskejšou a otvorenejšou, a nech sa vždy vyznačuje synodalitou (ochotou putovať' spoločne: ľud, biskupi a pápež).
- **Úmysel našich biskupov:** Aby sme boli horlivými misionármi v každom prostredí a vo všetkých okolnostiach.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok